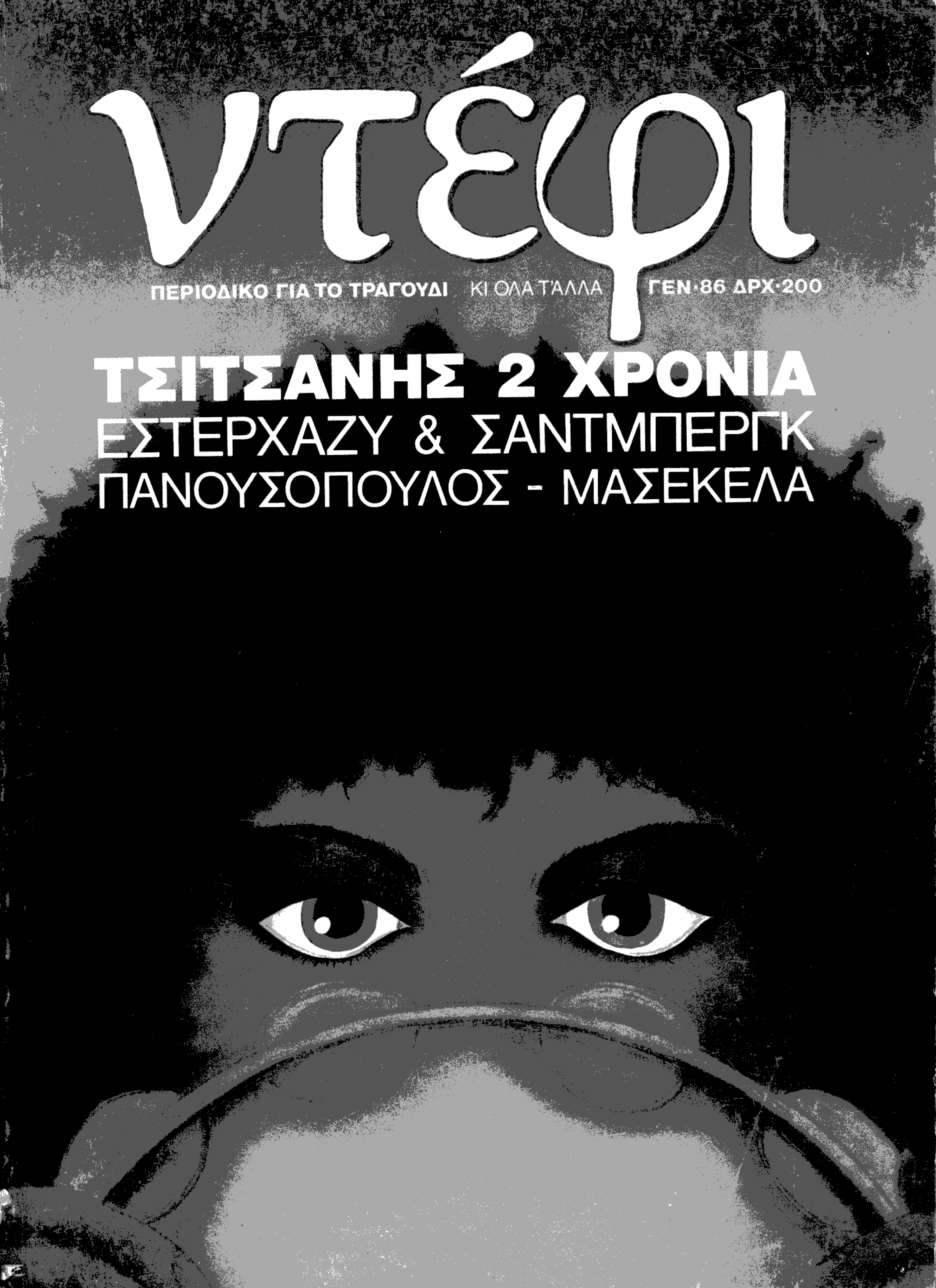

ΝΤΕΦΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙ ΟΛΑ ΤΑΛΛΑ ΓΕΝ·86 ΔΡΧ·200

ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ 2 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΣΤΕΡΧΑΖΥ & ΣΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ - ΜΑΣΕΚΕΛΑ

ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

Το ΝΤΕΦΙ δεν είναι μόνο μια έκφραση απόψεων πάνω στη ΜΟΥΣΙΚΗ και το ΤΡΑΓΟΥΔΙ. Φιλοδοξεί ν' ΑΓΚΑΛΙΑΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Σ' αυτά τα πλαίσια σας ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ και ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

ΚΩΣΤΑ ΒΙΡΒΟΥ ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Αυτοβιογραφία

«...Θεωρώ το βιβλίο αυτό το σπουδαιότερο ίσως — μαζί με την «Αυτοβιογραφία» του Μ. Βαμβακάρη — απ' όσα γράφτηκαν τα τελευταία χρόνια για το ρεμπέτικο και το λαϊκό τραγούδι και ελπίζω ότι το ψύχραϊμο και διεισδυτικό βλέμμα του Βίρβου θα βοηθήσει όλους μας να δούμε πιο καθαρά μερικές πρόσφατες στιγμές της πολιτιστικής μας ιστορίας...»

Γιώργος Κοντογιάννης
Δημοσιογράφος

«...Πολλοί, αρκετές φορές απέστρεψαν το βλέμμα από το λαϊκό τραγούδι. Ίσως γιατί είναι πιο εύκολο να ασκήσεις κριτική, από το να γράψεις λόγια λιτά και όμορφα που να μπορεί να τα αφομοιώσει ο λαός, να τα κάνει δικά του, συντρόφους στον πόνο του και στη χαρά του, στις ασήμαντα και σημαντικά δύσκολες στιγμές του. Και αυτό το κατόρθωσε ο Κώστας Βίρβος. Δεν αρκείται στο βάθρο που στήνεται στους ποιητές. Μοναδικά περιδιαβαίνει αντάμα με το λαό. Χαίρεται, κλαίει μαζί του, σιγοψιθυρίζει λόγια γλυκά, πικρά, ωραία λόγια, τις ώρες τις καθημερινές και τις ξέχωρες...»

Απόστολος Καλδάρης
Μουσικοσυνθέτης

«... Όπως είναι δηλαδή, τα ποιήματα των κοπηλατών στην αρχαία εποχή προς τους συγγενείς τους. Καιρός να μελετήσουμε την ποίηση του Βίρβου. Έτσι κι αλλιώς, το ακριβό του ταλέντο που δεν έφυγε, δεν έγινε μετέωρο, είναι εδώ αστείρευτη πηγή και πολύτιμη ευαισθησία, που η ροή της ζωής την δέχεται απλά και ήσυχα, όπως μια οικογένεια κάθεται στο τραπέζι να φάει, να πιει, να τραγουδήσει και να κουβεντιάσει τα προβλήματα του κόσμου...»

Γιάννης Μαρκόπουλος
Μουσικοσυνθέτης

ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΡΟΥ ΓΙΩΡΓΗ ΕΞΑΡΧΟΥ

Ξέρω, δεν μπορείς να πιάσεις την ανάσα του φαντάρου. Κολλάει σαν χάρτινη σημαία στ' «αγκάθια» του συρματοπλέγματος των στρατοπέδων. Κι ύστερα η βροχή των δακρύων μουλιάζει το χαρτί κι ο έξω κόσμος αποκτά τη μαγεία παραμυθιών. Κι όλη αυτή η ιστορία και αγωνία, πνίγεται στο λιμάνι της αναμονής. Στο ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ!...

Το βιβλίο χωρίζεται σε 4 ενότητες:) Στιχάκια που μιλούν για τη ζωή του φαντάρου στο στρατόπεδο, β) Στιχάκια που...ψάχνουν να βρουν τρόπο επικοινωνίας με τον έξω κόσμο (γονείς, φίλοι, αδέρφια, γκόμενα, αγαπητικά), γ) Αθυροστομίες φαντάρων, δ) Κραυγές πίσω απ' τα συρματοπλέγματα. Η καλή συγκομιδή μας... ατέλειωτης θητείας!

ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ
ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΚΕΦΙ - ΚΡΥΒΟΥΝ ΜΑΓΕΙΑ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΗΛ.: 3629.569

ΚΩΣΤΑΣ ΒΙΡΒΟΣ
ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
αυτοβιογραφία

ΝΤέφι

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Πέτρινα χρόνια

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ
ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

Από τό πάρκο στη
Μυροβόλο

Β. ΜΠΟΥΝΤΟΥΝΗΣ

Πές τό μέ μία κιθάρα

ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δυνάμεις του Αιγαίου

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Τραγούδι αισθηματικό

ΗΛΙΑΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Οί ξένες πόρτες

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Χάδια και χαστούκια

Τσικαμπούμ

Η ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΣΤΟ ΛΥΚΑ

Νύχτες μαγικές
'ονειρεμ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟ

Φόρα παρ'α'

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Μ

Νυχτερινή έξοδος

ΝΑΝΤΙΑ ΚΑΡΑ

Θυμήσου

ΝΕΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Π. ΒΑΓΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ

Εσύ κι' αν γίνεις
ύπουργός εγώ θα
σ' αγαπάω

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΟΓΑΡΙΔΗΣ

Μέ τά φεγγάρια χάνομαι

Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σέ στρατόπεδα
και πλοία

ΝΕΟ
ΛΑΙΚΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ακούστε

ΠΙΤΣΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

οι δρόμοι της αγάπης

*τα ερωτικά τραγούδια
σου σήμερα!*

νέος δίσκος και κασέτα

Πέτρος Μήλας Κατερίνα Κόρου

Γιώργος Γιαννιώτης
Μίνα Γεωργίου
Γιώργος Σφήκας

λαϊκή επιθεώρηση πίστας

Μιράντα Κουνελάκη

Δ/ση ορχήστρας
Αχ. Κεσίδης

Πλήρες μενού
1300 δρχ.
Κρασί δωρεάν

τιμή ποτού
300 δρχ.

Ελαχίστη
κατανάλωση
700 δρχ.

εκτος σχεδίου

Σκιάθου 39 & Αιλιανού Κ. Πατήσια Τηλ. 20.10.397

Διεύθυνση: Νίκος Βελετάκος

ΧΙΟΥ ΜΙΑΣΕΚΕΛΑ

«Δεν φτάνουν τα οραία λόγια»

Ανάμεσα στα 2 κοντσέρτα του στην Τέντα, 4 ώρες συνολικά, ρυθμικής ευφορίας με το αεράτο μείγμα από τζαζ, φανκ και ρυθμούς μαχάνγκα από το Σοβέτο, ο Χίου Μασεκέλα μας μίλησε στο μπαρ του ξενοδοχείου President, γύρω από ένα τραπέζι που ο ίδιος προσφέρθηκε να καθαρίσει απ' τα σερβίτσια της προηγούμενης συνέντευξης. «Αν δεν απασχολείς τα χέρια σου, οι θεοί σου τα παίρνουν» μας είπε γελώντας με την έκπληξή μας, πριν αρχίσει την κουβέντα. Ο τόνος της ήταν πολιτικός όπως άλλωστε και ο τόνος και στις δυο συναυλίες. Μοιάζει σαν από τη στιγμή της «επιστροφής του», πέρσι με τον δίσκο Techno-

bush, ο Μασεκέλα να βρέθηκε στην πρωτοπορία των Αφρικάνων μουσικών όχι μόνο με την κοσμοπολίτικη μουσική του αλλά και με το όραμά του. Βλέποντας μιλία μακριά εξαρτάει όλες του τις κινήσεις από την απελευθέρωση της Ν. Αφρικής.

«Όλοι μιλάνε για την Αφρική τώρα αλλά καμείς δεν μιλάει για την απελευθέρωσή της...» επέμεινε στη συνέντευξη και - μέχρι τη μεγάλη στιγμή - η μουσική του θα είναι απλά ένα κομμάτι της χαράς του να συνεχίζει τον αγώνα...

Νίκος Σαββάτης

Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΗΣ

(Φωτ. Στ. Ελληνιάδη)

ΝΤΕΦΙ: Πώς σου φάνηκε το κοινό; Είναι η πρώτη φορά που έρχεσαι στην Ελλάδα;

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Η πρώτη. Βασικά το κοινό είναι παντού το ίδιο, γιατί στον κόσμο μας οι άνθρωποι ξέρουν τι συμβαίνει σ' όλο τον κόσμο. Και δεν γοητεύονται απ' τον νεωτερισμό να δουν το πρώτο τους αφρικάνικο συγκρότημα. Η τεχνολογία και η οπτικοακουστική κάλυψη έχουν εξαφανίσει το εξωτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι αναζητούν την ποιότητα, παρ' όλο που κι εμείς πουλάμε ένα προϊόν. Και η ποπ και η ροκ, είναι ένα άλλο προϊόν, που στο μεγαλύτερό του όμως μέρος μπορεί ν' αντέξει ίσως μόνο έξι βδομάδες. Η ευρωπαϊκή νεολαία όμως αναζητάει την ποιότητα και εκτιμάει ένα συγκρότημα για την ποιότητά του κι όχι γιατί έρχεται απ' την Αφρική.

ΝΤΕΦΙ: Τι δημιούργησε την έκρηξη επιτυχίας της αφρικανικής μουσικής τα τελευταία 10 χρόνια, παγκόσμια;

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Δεν ήταν ακριβώς έκρηξη. Ήταν ίσως για τα μέσα ενημέρωσης.

Η αιτία της παρουσίας της οφείλεται στο ότι δεν υπάρχει δυνατότητα ανάπτυξης των τεχνών στην ίδια την Αφρική λόγω της αποικιοκρατίας. Οι αφρικανοί έπρεπε να δουλεύουν και όχι να παίζουν μουσική, να χορεύουν και να περνάνε καλά. Όποιος ασχολιόταν με την ψυχαγωγία του ήταν ένας τεμπέλης.

Η βιομηχανία του δίσκου είναι ακόμα σε υποανάπτυκτο στάδιο και οι καλλιτέχνες μας φεύγουν στο εξωτερικό, όπου τροφοδοτούν το ξένο κοινό κι όχι της χώρας τους, γιατί είναι οι Δυτικοί

που αποφασίζουν.

Στην Αφρική υπάρχουν ακόμα κυβερνήσεις, στρατιωτικές ή όχι, που είναι πιο συντηρητικές από τους αποικιοκράτες. Χαρακτηρίζουν τους μουσικούς διεφθαρμένους, αδερφές, λουφαδόρους και χρήσιμους μόνον για τις γιορτές ανεξαρτησίας, όπου μπορούν να παίξουν για τους νεκρούς.

Είναι φυσικό λοιπόν, εγώ, η Μύριαμ Μακέμπα, οι Τούρε Κούντα, να αναζητούμε πιο πλατειές αγορές. Βοήθησαν σ' αυτό και τα μέσα ενημέρωσης, αλλά και η ευρωπαϊκή νεολαία που δεν παρασύρεται όπως η αμερικάνικη στο να κάνει ότι της υπαγορεύεται. Η διεθνής αγορά μόλις άνοιξε για τους αφρικανούς, ενώ στην Αφρική τώρα ξεπερνάμε ό,τι μας κληρονόμησε η αποικιοκρατία. Οι δε δικτάτορες ακόμα μας λένε: «Αν θές να τραγουδήσεις κάτι, τραγούδα για μένα»!

ΝΤΕΦΙ: Είναι έτοιμοι οι Αφρικανοί μουσικοί να κάνουν καριέρα στη δισκογραφία;

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Οι Αφρικανο-αμερικάνοι έχουν δείξει το δρόμο, με τη Στάξ, τη Μοτάουν.... Ο Μπέρνι Γκόρντνι κατάλαβε ότι αν έκανε μια εταιρία δίσκων που θα εξυπηρετούσε τα γούστα των αφρικανο-αμερικάνων, όχι μόνο χωρίς να θίγεται η βιομηχανία του δίσκου, αλλά και να κερδίζει με τη διανομή των προϊόντων αυτής της εταιρίας, τότε θα τα κατάφερνε. Χρειάστηκαν μόνο λίγα χρόνια. Μέχρι τότε ο αφρικανο-αμερικάνος θεωρείτο «νέγρος» κι ως υπήρχαν μεγάλοι καλλιτέχνες της τζαζ. Με τη Μοτάουν όμως αναγνωρίστηκε σαν καλλιτέχνης και σαν άτομο.

Στην αφρική έχουμε ανάγκη από εταιρίες που

θα μας ανήκουν.

ΝΤΕΦΙ: Ανήκει σ' αυτές η *Sar*;

ΜΑΣΣΕΚΕΛΑ: Είναι η εταιρία του Κινγκ Σάνου Αντέ, αλλά είναι πολύ μικρή. Έχει μια κι ο Εμπενέζερ Ομπέν.

Όλα όμως είναι σε νηπιακή ηλικία. Είμαστε περίπου μισό δισεκατομμύριο Αφρικανοί που ουσιαστικά έχουμε τα ίδια γούστα. Μας λείπει όμως η υποδομή για τη διάδοση της μουσικής μας. Κερδίζουν μόνοι οι πειρατές. Αν ήμουν κι εγώ πειρατής, αφού τα κονόμαγα, θα έφτιαχνα μια νόμιμη εταιρία!

Η πειρατία δεν αφήνει να δημιουργηθεί βιομηχανία, δημιουργεί μόνο μαύρη αγορά.

Χρειαζόμαστε μια εταιρία για τα γούστα μας, για να διαφυλάξουμε την παραδοσιακή μας κουλτούρα, είτε πρόκειται για ποίηση, είτε για μουσική είτε για οτιδήποτε.

Μια εταιρία που θα έβγαζε και μοντέρνους αφρικάνους καλλιτέχνες, που θα είχε τη δυνατότητα να διανέμει τις παραγωγές της σ' όλη την Αφρική, ακόμα και στην Ευρώπη και την Αμερική.

Τώρα αναγκαζόμαστε να κάνουμε συμβιβασμούς, ενώ οι Βραζιλιάνοι, ας πούμε, δεν τους νοιάζει, γιατί η δική τους αγορά είναι από μόνη της μεγάλη και επαρκής. Να φτάσουμε και μεις να πηγαίνουμε στο εξωτερικό επειδή το διαλέγουμε κι όχι γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς.

Για τέτοιας μορφής ανάπτυξη θα μπορούμε όμως να μιλήσουμε όταν απελευθερωθεί η Αφρική από την αποικιοκρατία και ειδικά απ' την κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής, που σαν χώρα έχει την υποδομή, αλλά όχι και τα λεφτά που πηγαίνουν όλα στις πολυεθνικές.

Αν όμως απελευθερωθεί η Ν. Αφρική, θα γεννιόταν μια νέα οικονομία που θα τροφοδοτούσε την τέχνη, τον αθλητισμό, την τηλεόραση, δηλαδή τη δημιουργία.

ΝΤΕΦΙ: Πριν προχωρήσουμε σ' αυτό το θέμα, έχω δυο ερωτήσεις. Πρώτο, συμφωνώ με την άποψή σου για τον Μπέρο Γκόρντι, αλλά τον έχουν κατηγορήσει ότι βιάστηκε να προσαρμοστεί στα γούστα των λευκών και να βιομηχανοποιήσει μια μουσική που προερχόταν απ' τους μαύρους για να ταιριάζει περισσότερο στους λευκούς. Τι γνώμη έχεις; Και δεύτερο, τι απέσει στους αφρικάνους; Η παραδοσιακή ή η πιο κοσμοπολίτικη προσέγγιση της μουσικής τους;

ΜΑΣΣΕΚΕΛΑ: Ο Γκόρντι ήξερε ότι προερχόταν απ' τα γκέτο, απ' τους σκλάβους. Αλλά ποιος θα έφτιαχνε, στην Αμερική ειδικά, μια εταιρία που θ' απευθυνόταν μόνο στους μαύρους;

Το βασικό είναι ν' απευθύνεσαι σε όλους τους ανθρώπους, υπηρετώντας τις ρίζες σου. Οι μαύ-

ροι πάντως αγόραζαν τους δίσκους του. Όλα τ' άλλα είναι μπουρδες.

Μέχρι τώρα οι Αφρικάνοι δεν είχαν την ευκαιρία ν' ακούνε μουσική. Ο σημερινός όμως Αφρικάνος ζει ταυτόχρονα μια παραδοσιακή και μια σύγχρονη ζωή. Μπορεί να ζει σε μια βίλα κοντά στη θάλασσα και το Σαββατοκύριακο να το περνάει στο χωριό μαζί με τους δικούς του.

Σαν το γιαπωνέζο, που φοράει κιμονό και οδηγεί Toyota. Νομίζω ότι αν φτιάξουμε μια αφρικάνικη εταιρία δίσκων, θα δοθεί η ευκαιρία στον Αφρικάνο να ακούει παραδοσιακή μουσική, αν θέλει, και σύγχρονη. Νομίζω ότι ό,τι διατίθεται για το ανθρώπινο γένος πρέπει να διατίθεται και για τον σημερινό Αφρικάνο. Όχι άλλη απομόνωση για τους Αφρικάνους. Οι άνθρωποι έξω ακόμα ξαφνιάζονται όταν βλέπουν Αφρικάνους με μεταξωτά κοστούμια αντί για δέρματα!

Νομίζω ότι θα μπορούμε να είμαστε παραδοσιακοί όταν θα έχουμε τη δυνατότητα ν' απελευθερωθούμε απ' την αποικιοκρατία και να διαφυλάξουμε τις παραδόσεις μας, διαδίδοντάς τις μέσα κι έξω απ' την Αφρική. Αλλά δεν θα περιοριστούμε σ' αυτές.

Εκεί που θέλω να καταλήξω είναι ότι ενώ για όλους τους άλλους δεν δίνεται καμιά σημασία για το τι κάνουν, μόλις ένας Αφρικάνος γίνει γνωστός τον βάζουν κάτω απ' το μικροσκόπιο και λένε: «Δεν νομίζεις ότι αρχίζει να χάνει τις εθνικές παραδόσεις του;»

ΝΤΕΦΙ: Ας μιλήσουμε τώρα για την εταιρία που ανήκει. Είσαι ευχαριστημένος;

ΜΑΣΣΕΚΕΛΑ: Εγώ, η Μύριαμ Μακέμπα και τόσοι άλλοι ήρθαμε στην Ευρώπη σαν αγγελιοφόροι των δικών μας ανθρώπων. Και μπήκαμε σε μια δουλειά που ανήκει σ' αυτούς που είναι σύμμαχοι της κυβέρνησης της Ν. Αφρικής. Μας βλέπουνε πάντα σαν εχθρούς της συμμαχίας τους και γι αυτό η θέση μας είναι δύσκολη. Η Μύριαμ εγλαταλείφθηκε απ' τις εταιρίες το '67. Δεν της κάνουν συμβόλαιο λόγω των πεποιθήσεών της.

Όταν όμως απελευθερωθούμε, θάχουμε παρουσία και θα ενημερώσουμε τον κόσμο για τον αγώνα μας. Τότε θα κάνουμε και καριέρα σαν κανονικοί καλλιτέχνες, όπως ο Θεοδωράκης, η Μούσχουρη, ο Βαγγέλης, ο Stevie Wonder, ο Bob Marley, ο Belafonte και τόσοι άλλοι. Αλλά σήμερα που μας αντιμετωπίζουν σαν απειλή δεν περιμένω καμιά συμφωνία κυρίων, γιατί κάθε φορά που κάνω ένα δίσκο που μιλάει για τον αγώνα μας, η επιχείρηση που κάνει τη διανομή τον στέλνει πίσω στον κατασκευαστή και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, σε Αμερική και Ευρώπη, δεν τον παίζουν.

Η ευρωπαϊκή αγορά μεγάλωσε τώρα, αλλά δεν

παύει να είναι δυτική και συντηρητική. Γι αυτό δεν προωθεί ό,τι αντιτίθεται στα συμφέροντά της.

Για το αμερικάνικο Υπουργείο Εσωτερικών η απελευθέρωση των Νοτιο-αφρικάνων είναι ένα δυσάρεστο θέμα, γιατί θα χάσουν οι επιχειρήσεις τους τη φτηνή δουλειά. Μας αντιμετωπίζουν λοιπόν, σαν ταρχοποιά στοιχεία. Μέχρι ν' απελευθερωθούμε δεν θάμικστε ποτέ ίσοι με τους καλλιτέχνες απ' τις ελεύθερες χώρες.

ΝΤΕΦΙ: Θα ήθελα να μου πεις για τη σχέση σου με τους άλλους καλλιτέχνες, με τους οποίους συνεργάζεσαι. Το Τζόνναθαν Μπάτλερ κ.λπ.

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Έκανα την παραγωγή του δίσκου του "Barney Rachabani" παρουσίασα τον Τζόνναθαν Μπάτλερ με το «African Breeze», είχα σχέση με τους περισσότερους απ' τους δίσκους της Μακέμπα, του Τζων Σμιθ και έπεισα την «Τζάιβ» να κάνει ένα στούντιο στη Μποτσουάνα. Από κει ξεκίνησαν πολλοί δίσκοι.

Επίσης δούλεψα για τη δημιουργία μιας Σχολής Μουσικής στη Μποτσουάνα ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να μορφώνονται χωρίς να πηγαίνουν στο εξωτερικό.

Όλα αυτά είναι δύσκολα. Αλλά όλη η προσπάθεια πρέπει να ξεκινήσει απ' τη Ν. Αφρική που έχει την υποδομή. Υπάρχουν όμως πολλά αρνητικά στοιχεία. Όσοι διαφωνούν με το καθεστώς είναι στη φυλακή και στην εξορία.

Πιστεύω όμως ότι καταφέραμε στο εξωτερικό να κάνουμε αρκετούς καλλιτέχνες να ενδιαφερθούν για τους Νοτιο-αφρικάνους συναδέλφους τους. Το μειονέκτημα είναι ότι τους αγνοεί η βιομηχανία.

Με το πρόσχημα του μπούκοτάζ της Ν. Αφρικής, μπούκοτάρονται και οι Νοτιο-αφρικάνοι καλλιτέχνες. Συγχρόνως όμως εγγλέζοι καλλιτέχνες πηγαίνουν στη Ν. Αφρική, κερδίζουν κανένα εκατομμύριο λίρες και όταν γυρνάνε πίσω, ζητάνε συγγνώμη, κρατάνε βέβαια τα λεφτά, και συμμετέχουν στο δίσκο «Σαν Σίτυ», που αποτελεί διαμαρτυρία για το απαρχαίντ.

ΝΤΕΦΙ: Εσύ τι γνώμη έχεις για το «Σαν Σίτυ» και ποιοι είναι οι καλλιτέχνες που έχουν κάνει εμφανίσεις στη Ν. Αφρική;

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Ο Έλτον Τζων, ο Τζίμυ Κλιφ, η Μίλυ Τζάκσον, η Τίνα Τάρνερ, ο Ρέν Τσάρλς, οι Ο' Τζαίης, ο Κλιφ Ρίτσαρντ, σελίδες ολόκληρες με ονόματα. Έρχονται και παίρνουν τεράστια ποσά για τα δικά μας τα δεδομένα. Μετά μια φραστική συγγνώμη κι όλα είναι εντάξει. Ας τη ζητούσαν έμπρακτα τουλάχιστον. Ο κόσμος σκοτώνεται εκεί κάτω!

Η Μίλυ Τζάκσον, όταν της ζήτησαν εξηγήσεις είπε ότι «Εγώ πήγα για τα λεφτά και θα ξανα-

πάω. Να πάνε να γαμηθούν όλοι!»

Η πλάκα είναι ότι πάμε κι εμείς σ' αυτές τις συναυλίες.

Για το «Σαν Σίτυ». Όσοι συμμετέχουν σπαταλάνε πολύ λίγο απ' το χρόνο τους και δεν θέλουν πολλά μπλεξίματα. Κανείς δεν μιλάει για την απελευθέρωση των Νοτιο-αφρικάνων. Μιλάνε μόνο για μεταρρυθμίσεις, ανανέωση, κατασκευαστικά έργα, διαφορετικές επενδύσεις και άλλα τέτοια που δεν έχουν όμως σχέση με την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Εμείς δεν αγωνιζόμαστε για ν' ακούμε ωραία λόγια. Υπάρχει η εντύπωση ότι αν καταργηθούν τα γκέτο και το απαρχαίντ θάμαστε όλοι ευχαριστημένοι και θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε για τα αφεντικά.

Εμείς είμαστε έτοιμοι να πεθάνουμε και πετάμε πέτρες με ασπίδες τα καπάκια απ' τους σκουπιδοτενεκέδες όχι μόνο για να καταργήσουμε το απαρχαίντ αλλά για να απελευθερωθεί ο λαός μας.

Είμαστε υποχρεωμένοι σ' όσους μας βοηθούν, έστω και με απλές δηλώσεις, και δεν θα τους ξεχάσουμε όταν απελευθερωθούμε. Όσοι συμμετέχουν στο «Σαν Σίτυ» θάναυ καλεσμένοι μας στις γιορτές της απελευθέρωσης, αλλά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το πρόβλημά μας είναι πολύ πιο σοβαρό.

ΝΤΕΦΙ: Υπάρχουν και Έλληνες καλλιτέχνες που εμφανίστηκαν στη Ν. Αφρική. Ισχυρίζονται ακόμη ότι ήταν καλεσμένοι απ' την Ελληνική κοινότητα.

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Και τι μ' αυτό; Μήπως νομίζεις ότι οι κυβερνήτες είναι αφρικανοί; Είναι ολλανδοί, εγγλέζοι, έλληνες, από παντού. Η Ελληνική κοινότητα ζει με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ζουν οι κυβερνώντες.

Έχουν έρθει κι ένα σωρό μαύροι, αλλά ποιος επωφελείται; Οι κυβερνώντες. Με το να φέρνουν μάλιστα μαύρους προσπαθούν να αποδείξουν στον κόσμο ότι τίποτα κακό δεν συμβαίνει στη Ν. Αφρική. Παλιότερα απαγόρευαν στους μαύρους καλλιτέχνες να εμφανιστούν στη Ν. Αφρική γιατί δεν ήθελαν να ξέρουν οι άνθρωποι μας πως ζουν στις άλλες χώρες οι μαύροι. Το 1956 ο Λούις Άρμστρονγκ έφτασε μόνο μέχρι τη Ροδεσία.

Δυστυχώς, καλλιτέχνες σαν το Ρέν Τσάρλς και τους Ο' Τζαίης δεν έχουν ιδέα για τις θηριωδίες της κυβέρνησης.

Μόνο μετά το διεθνές μπούκοτάζ, που επηρέασε και πολλές τσέπες, άρχισαν να θορυβούνται.

ΝΤΕΦΙ: Πιστεύεις ότι όλες αυτές οι ωραίες ιδέες θα πραγματοποιηθούν με μια κυβέρνηση μαύρων; Δεν είναι μερικές, όπως της Νιγηρίας, πιο καταπιεστικές κι απ' τις προηγούμενες των λευκών;

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Η καταπίεση είναι καταπίεση απ' όπου κι αν εξασκεύεται. Είμαστε όμως το πιο πολιτικοποιημένο έθνος στην Αφρική. Εργάτες, φτη-

νοί εργάτες και γρήγοροι, που πάντα αγωνίζονταν. Όταν ήμουνα 5 χρονών ήξερα ακριβώς τι συμβαίνει, όπως και τα σημερινά παιδιά. Ξέρουμε γιατί πετάνε πέτρες. Γι αυτό όταν απελευθερωθούμε θα ξέρουμε ακριβώς τι θα πρέπει να κάνουμε και θα είναι πολύ δύσκολο να μας σαμποτάρουμε.

Στη Ζιμπάμπουε ο πρώην πρωθυπουργός Σμιθ μπορεί να πει «σκάσε» στον Μουγκάμπε μέσα στη Βουλή. Και προστατεύεται απ' τους ανθρώπους εκείνων που έχει σκοτώσει όταν είχε την εξουσία. Αυτή η κατάσταση φοβίζει τις δυτικές κυβερνήσεις, είναι μια άλλη ποιότητα και γι αυτό προσπαθούν να βλάψουν τον Μουγκάμπε. Και πιθανότατα αυτή η προσπάθεια να χρηματοδοτείται απ' τη Ν. Αφρική.

Μόνο στη Ζιμπάμπουε προστατεύονται από σένα τον ίδιο αυτοί που έχουν σφάζει την οικογένειά σου, πουθενά αλλού στον κόσμο.

Είναι όμως γεγονός ότι ο Μομπούτου και μερικοί άλλοι μαύροι κυβερνήτες μας δυσφημίζουν γιατί συνεργάζονται με τη νοτιο-αφρικάνικη κυβέρνηση.

Αν όχι τίποτα άλλο, εμείς θα γίνουμε οι σωτήρες του ευρωπαϊκού πληθυσμού στη Ν. Αφρική. Θα τους κάνουμε ανθρώπινα όντα, όσους έχουν απομείνει, γιατί οι «κακοί» έχουν ήδη αγοράσει σπίτια στην Παραγουάη και τη Χιλή, κοντά στους φίλους τους, τους Ναζί. Έχουν απομείνει όσοι έφυγαν απ' τη Ζιμπάμπουε όταν έπεφτε ο Σμιθ και ήρθαν στη Ν. Αφρική. Τώρα όμως κι αυτοί πάνε πίσω στη Ζιμπάμπουε, γιατί εκεί είναι πιο σίγουρα.

Όταν αναλάβουμε την εξουσία, η ικανότητά μας να δουλεύουμε δεν θα εξαφανιστεί, ούτε θα περιοριστεί ο ρόλος της Ν. Αφρικής σ' όλη την Ήπειρο. Έχουμε υποδομή, βιομηχανία, λιμάνια.

ΝΤΕΦΙ: *Μ' άλλα λόγια θα γίνετε μια μαύρη ιμπεριαλιστική κυβέρνηση! (γέλια).*

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Πέρα απ' την πλάκα, δεν πιστεύω ότι θα γίνουμε μια μαύρη κυβέρνηση. Το μαύρη θα φύγει. Σε διεθνές επίπεδο οι Νοτιο-αφρικάνοι αντιπρόσωποι θα πρέπει ν' αγωνιστούν για τις κάθε είδους διακρίσεις σ' όλο τον κόσμο, στην Ινδία, την Καμπότζη, την Αμερική, την Καραϊβική, παντού.

ΝΤΕΦΙ: *Χθες στη συναυλία η τιμητική σου αναφορά στο νηριανό Φέλα Κούτι ήταν πολύ έντονη. Τον θεωρείς πολιτικό κρατούμενο;*

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της σημερινής κατάστασης. Είδε τη διαφθορά των αποικιοκρατικού τύπου κυβερνήσεων και την καταγγέλει. Γι αυτό είναι φυλακισμένος.

Παρ' όλο που τον εξανάγκασαν να εκφράζεται

με τραχύτητα, απευθυνόμενος στους συμπατριώτες του νηριανούς που έχουν διαφορετικά από μας έθιμα, είναι ένας αγωνιστής της ελευθερίας και πολέμιος της διαφθοράς.

Στη Ν. Αφρική δεν κινδυνεύουμε να διατηρήσουμε τη διαφθορά, γιατί την έχουμε ζήσει και την ξέρουμε καλά. Είτε είναι ο Μαντέλα είτε κάποιος άλλος, θα μας οδηγήσει σωστά, για να εξαλείψουμε τη διαφθορά και να κάνουμε ανακατανομή των αγαθών.

ΝΤΕΦΙ: *Πως βλέπεις το δικό σου μέλλον, πιο ειδικά;*

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Μετά την απελευθέρωση, θέλω να δουλέψω στη χώρα μου, να φτιάχνω μουσική για το λαό μου παρά ν' ασχολούμαι με τη διεθνή κατάσταση. Κι αν τυχόν οι αμερικάνοι θελήσουν να δουλέψω γι αυτούς, θα πρέπει να έρθουν να με βρουν στο Γιοχάνεσμπουργκ. Τώρα, στο εξωτερικό, νιώθω σαν πρόσφυγας. Δεν βρίσκομαι εκεί για να ανταγωνιστώ τα διεθνή «αστέρια» κι ας έχω πουλήσει μερικά εκατομμύρια δίσκους. Δεν με συγκινεί αυτή η επιτυχία κι ο δυτικός τρόπος ζωής. Πολλοί φίλοι μου λένε ότι θα μπορούσα να έχω μια «αυτοκρατορία», αλλά εγώ δεν θέλω να γίνω σαν τον Τζέιμς Μπράουν ή τον Στήβη Γουόντερ. Ο Γουόντερ έχει κοινωνική συνείδηση, αλλά ενώ ζει σε μια ελεύθερη χώρα κυκλοφορεί με σωματοφύλακες!

Αυτή τη στιγμή θεωρώ επιτυχία ότι μπορώ και μιλάω για τον αγώνα μας. Για τις μελλοντικές μου κατευθύνσεις θα μιλήσω όταν σπάσει η απομόνωση. Είμαι εξόριστος 25 χρόνια. Αν ζούσαμε με το λαό μας και είχαμε καθημερινή επαφή μαζί του θα είχαμε και διαφορετική νοοτροπία. Προς το παρόν είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθούμε τις απόψεις των δισκογραφικών εταιριών και τα γούστα των καταναλωτών σε διεθνές επίπεδο.

Για σκέψου πόσο διαφορετικό είναι να είσαι Έλληνας καλλιτέχνης, να τραγουδάς για τους Έλληνες και συγχρόνως να είσαι ελεύθερος να πας οπουδήποτε επειδή το θέλεις ο ίδιος.

Η ψυχή μας και το σώμα μας θέλουμε να είναι με τους δικούς μας ανθρώπους κι αν στο εξωτερικό θέλουν τους δίσκους μας, να μπορούν να τους αγοράζουν αλλά με τους δικούς μας όρους. Τώρα, σαν πρόσφυγες, ζητάμε μόνο ένα μικρό χώρο για μας.

ΝΤΕΦΙ: *Σ' ευχαριστούμε πολύ και καλή αντάμωση.*

ΜΑΣΕΚΕΛΑ: Θα έρθω το καλοκαίρι με τη γυναίκα μου για να πάμε στα νησιά. Θέλω να δω μερικά πράγματα, γιατί μ' ενδιαφέρει η ιστορία και η μυθολογία. Όταν είσαι σε περιοδεία με το συγκρότημα, δεν βλέπεις τίποτα.

ΤΟ ΚΟΥΣ ΚΟΥΣ της ραχηλ ασκος

Κ. ΠΑΛΑΜΑ 15 · ΠΑΤΗΣΙΑ · ΠΡΟΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

τηλ. για Reservée 2288976

★ TRAVESTI SHOW ★

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ SHOW ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ!.. ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

ΗΘΟΠΟΙΟΙ · ΧΟΡΕΥΤΕΣ · ΤΡΑΒΕΣΤΙ

ΓΕΛΙΟ · ΠΟΛΥ · ΓΕΛΙΟ! και ΘΕΑΜΑ

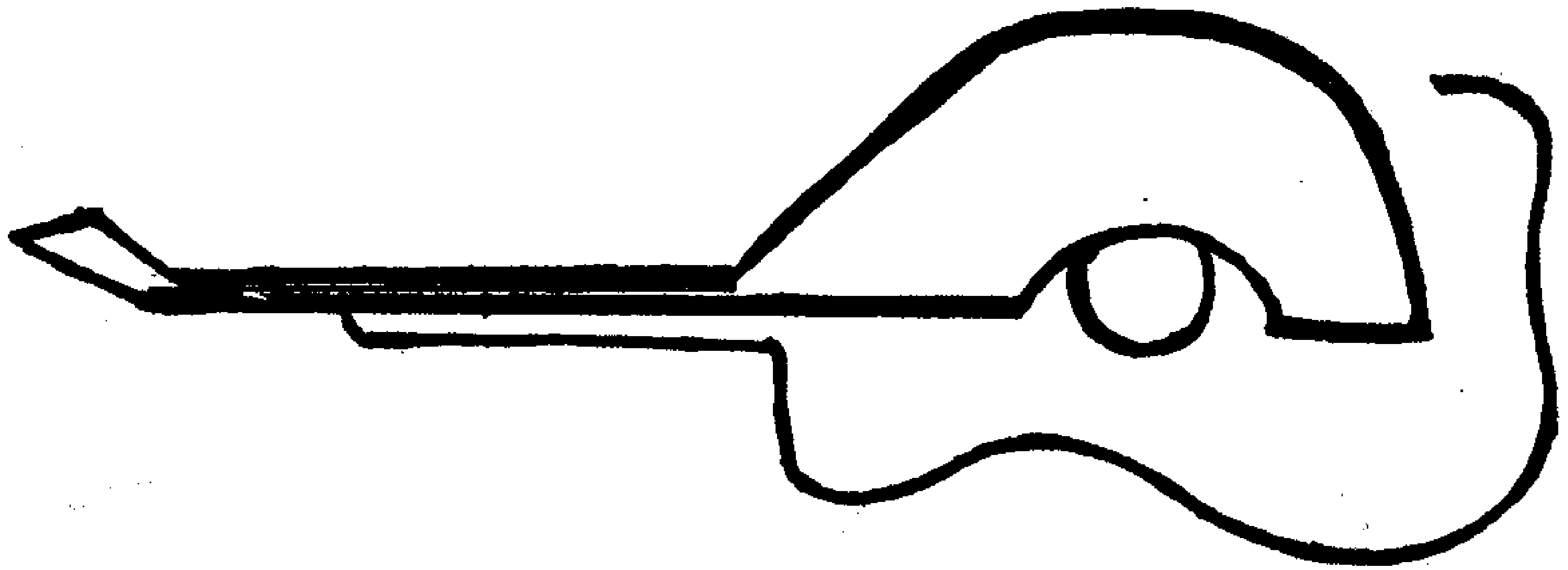
Κάθε Δευτέρα μειωμένη τιμή εισιτηρίου

★ ★ ★ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΧΙΟΥ ★ ★ ★

ΚΡΑΤΕΙΣΤΕ ΤΡΑΠΕΖΙ!...

ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 10.15 μ.μ. Σάββατο απογευματινή 8 μ.μ.,
βραδινή 10.15 μ.μ. Φοιτητικές τιμές
ΤΡΙΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ταξιμι

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ • τηλ. 3639919

Toure Kunda

Style Council.

Tom Waits

Robert Wyatt and the Swapo singers

Πού είναι η γέφυρα;

ΑΝΑΤΟΛΗ

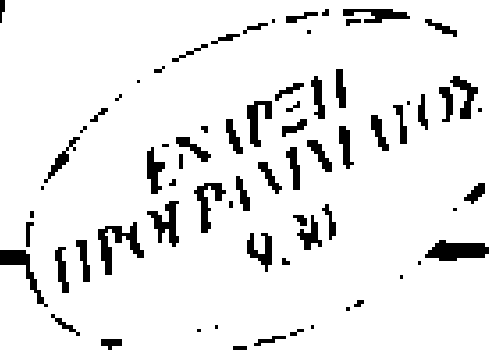
παναγή τσαϊδάρη 111 καλλιθέα
ΦΑΓΗΤΟ! ΧΟΡΟΣ! ΚΕΦΙ! ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ!

«ΛΑΤΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΥΨΕΛΗΣ»
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ! ΠΑΛΙΑ & ΝΕΑ ΛΑΤΚΑ!!!

η αίθουσα διατίθεται για κοινωνικές εκδηλώσεις
Τετάρτη κλειστά εκτός εορτών
παναγή τσαϊδάρη 111

καλλιθέα
☎ 9585074 & 9598215

ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΑΘΑ 8 ΤΗΛ. 3616.550

Pret a porter

LINEA F. TRATINA

Κοδριγκτώνος 11β

LET'S

TOGETHER

...ΚΑΙ 1-8 μ.μ.

“SWING-MIDI”

με καφέ, φρουτοχυμούς
σάντουιτς, σαλάτες
και φυσικά ΜΟΥΣΙΚΗ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 70, ΕΞΑΡΧΕΙΑ,
ΤΗΛ. 3613952

ΤΡΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ Ν' ΑΚΟΥΣΕΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ARLETA
«ΤΣΑΪ ΓΙΑΣΕΜΙΟΥ»

**ΜΑΙΡΗ ΔΑΛΑΚΟΥ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ**
«ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ»

**ΧΡΗΣΤΟΣ
ΖΕΡΒΑΣ**
«Η ΑΛΛΗ ΑΠΟΨΗ»

αν βγείτε για σεργιάνι, περάστε κι απ' το

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΕΡΓΙΑΝΙ

ΛΕΩΦ. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 11Α
ΤΗΛ. 2016.719 - 2285.168

Παίζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΝΙΚΗ ΡΕΠΑΝΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΚΙΘΑΡΑ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΚΟΣ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΕΝΑΣ ΚΙΘΑΡΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΤΣΙΑΡΑΣ ΚΡΟΥΣΤΑ

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ΠΛΗΡΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΟΛΑ ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

«ΡΕΤΡΟ Ι»

Παίζει η «ΑΤΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ»
(πρώην «ΚΟΜΠΑΝΙΑ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ»)

Πύλης και Δεληγιώργη 1
ΠΕΙΡΑΙΑΣ (πίσω από το Γηροκομείο)
ΤΗΛ. 4137001

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

«ΡΕΤΡΟ ΙΙ»

Με τους: Μαρία Βασιλείου (τραγουδι)
Νίκο Αδριά (μπουζούκι)
Βασίλη Αθανασόπουλο (κιθάρα μπαγλαμά)
Νίκο Παπακώστα (ακορντεον)
Γιάννη Πέτρου (μπάσο-κιθάρα)

Αθ. Δηλαβέρη 11 (απέναντι από το Δελφινάριο)
ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΗΛ. 4121611 - 4174325

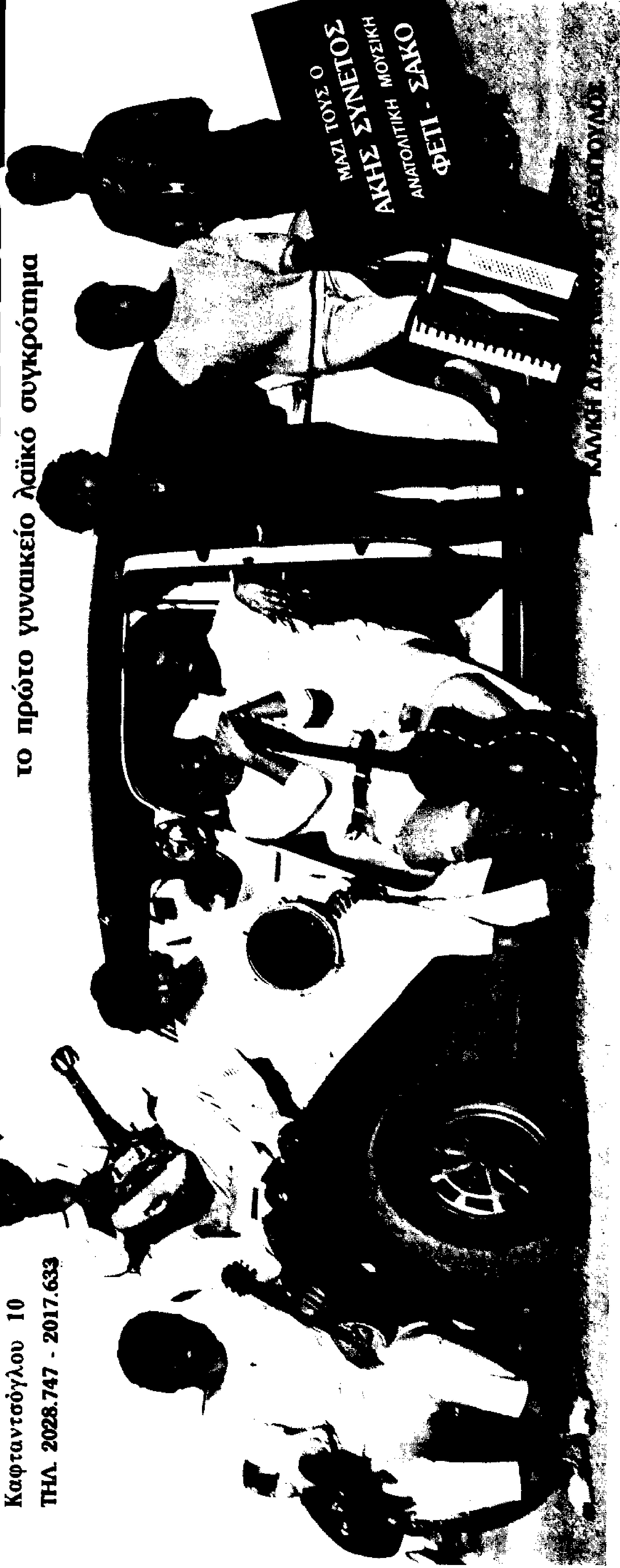
ΚΕΝΤΡΟ

ΛΥΘΕΣ «ΟΙ ΜΠΟΕΜΙΣΣΕΣ»

Καφταντσόγλου 10

ΤΗΛ. 2028.747 - 2017.633

το πρώτο γυναικείο λαϊκό συγκρότημα

ΚΑΛΗ ΔΕΞΙΟΤΗΤΑ

**ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΒΕΛΗΣ**

η συνάντηση

**Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΤΗ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΩΝΗ
ΣΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ**

**ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΒΕΛΗΣ**

η συνάντηση

Επιμέλεια παραγωγής:
**ΣΤΕΛΙΟΣ
ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ**

Σε δίσκους
και κασέτες

COLUMBIA

Γλυκερία

Ὁμορφη
νύχτα

ΑΓ. ΓΛΥΚΕΡΙΑΣ - ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ 1
Τηλ. 2913901 - 2929940-1

4ος χρόνος

σόλο βιολί: Γ. ΚΟΡΟΣ

σόλο κλαρίνο: Γ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τραγουδούν:
ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΑΝΤΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΣΟΝΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ
και ο ΗΛΙΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Μπουζούκι: Χ. ΨΑΡΡΟΣ
Η. ΚΟΥΡΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
Πιάνο: Χ. ΖΕΡΜΠΙΝΟΣ
Πνευστά: Τ. ΤΣΙΚΟΥΔΗΣ
Μπάσο: Α. ΜΠΟΤΣΗΣ
Κιθάρα: Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Τύμπανα: Α. ΤΖΗΜΑΣ
Κρουστά: Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ακκορντεόν: Α. ΚΟΥΛΑΕΙΖΗΣ

Μουσική επιμέλεια: ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ